

La gent no afluixa

Per cinquena vegada consecutiva la convocatòria de l'Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural ha estat un èxit. Centenars de milers de persones s'han manifestat als carrers de Barcelona, Salt, Berga, Lleida i Girona. Una vegada més, l'independentisme cívic ha trencat les barreres psicològiques que, obstinadament, s'armen i rearmen cada mes d'agost. Els pusil·lànimes habituals havien alertat que en aquesta ocasió el nivell de cansament afectaria molt més l'assistència a les manifestacions. I els interessats també habituals havien tornat a insistir en la inconsistència del "suflé independentista". Ni els uns ni els altres han aconseguit rebaixar la mobilització. Encara que aquests dies la premsa de Madrid torne a fer el ridícul seleccionant-ne les imatges i reduint-ne les xifres per fabricar-se una realitat oposada a la que projecten tots els mitjans internacionals.

En els darrers cinc anys Catalunya ha obert cada setembre el curs polític amb aquesta prova de força. Una prova que ha quedat contrastada, també, a les urnes. Si bé l'independentisme representa l'opció clara del 48 per cent dels electors al Parlament, la franja dels "indecisos", els electors que van votar Catalunya Sí que es Pot, no permet parlar de "majoria unionista", com fan, metòdicament, els detractors del procés sobiranista. La força al carrer s'ha tornat a fer efectiva. Ara torna a arribar el moment de l'altra força, la més legitimadora, l'expressada a les urnes.

L'articulació política de l'independentisme entra en la recta final de la legislatura, que Junts pel Sí i la CUP van convenir a fixar en 18 mesos. Aquestes dues forces polítiques hauran de superar a partir d'ara una sèrie d'obstacles que arribaran encadenats. En primer lloc, la qüestió de confiança que va convocar el president de la Generalitat quan el seu Govern no va poder aprovar els pressupostos del 2016. Després, el debat de política general i l'aprovació dels pressupostos del 2017. Finalment, la fórmula que haurà de definir al tram final del procés: l'aprovació de les tres lleis de desconexió i la definició del pas posterior, unes eleccions constituents o un referèndum vinculant. Caldrà garantir l'èxit de tots aquests passos amb una majoria parlamentària sòlida que acompanye l'acció de govern. No serà gens fàcil. Junts pel Sí i la CUP s'han enfrontat amb insistència des de la mateixa nit electoral. En els mesos que vindran els uns i els altres han de decidir si continuen donant veu política i institucional al carrer o si persisteixen en unes diferències que frustraran el procés. Un error que el seu electorat –el que es va manifestar diumenge passat– no els perdonaria.

32

44

54

78

46

La Galeria

71 LITERATURA | P. Antoni Pons
Entrevista a Carme Riera

72 LITERATURA
La ignorància dels dogmàtics
Ramon Pla i Arxè

73 MÓN EDITORIAL

74 LITERATURA | Lluís Bonada
Els editors de tres llibres d'aritmètica antics indiquen que queda molta llengua no literària per rescatar

75 MÚSICA | Xavier Aliaga
Les 'Pomes agres' que us faran feliços

76 CINEMA | Àlex Gorina
La mort de 'La mort a Venècia'

77 TELEVISIÓ | Toni de la Torre
Dicotomia

78 TEATRE | F. Foguet i Boreu
Elogi del teatre

79 ART | Ricard Mas Peinado
La rebotiga de l'art

80 ART | Ramon Pla
Nord-Sud. Art a la perifèria

81 GASTRONOMIA | J. Fàbrega
La Catalunya Nord no existeix

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Foto de la portada: Jordi Play
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984